

Hoe geloofwaardig IS De Bijbel?

door
Duncan MacLeod

Alle geciteerde Schriftgedeelten zijn uit *De Heilige Bijbel in zijn oorspronkelijke Order-A Faithful Version* tenzij anders vermeld.

Hoe geloofwaardig is de Bijbel? Uitgave 1.0, Februari 2021

©2021 CHRISTELIJKE BIJBELSE KERK VAN GOD - NL
Alle rechten voorbehouden.

Dit boekje mag niet verkocht worden.

Het is een kosteloze publicatie in het algemeen belang, uitgegeven door de Christelijke Bijbelse Kerk van God.

www.eindtijdevangelie.org
www.kerkinhuis.org

Alle rechten voorbehouden. Met uitzondering van korte uittreksels voor recensiedoeleinden, mag geen enkel deel van deze publicatie worden gereproduceerd of gebruikt, in welke vorm of op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de eigenaar van het auteursrecht. Dit omvat het elektronisch en mechanisch fotokopiëren of opnemen, alsmede het gebruik van informatieopslag- en -zoeksysteem.

Inhoud

Inleiding: Hoe geloofwaardig is de Bijbel?4

DEEL I: Bijbelse profetie vervuld door de geschiedenis heen

Hoofdstuk

1 Egypte7

2 Feniciërs.....

3 Assyrië en Ninevé.....

4 Babylon

DEEL II: De Bijbel Ondersteund door Seculiere Geschiedenis en Archeologie

Hoofdstuk

5 De migraties van de aartsvaders

6 Israël in Egypte, Mozes en de Exodus.....

7 De ineenstorting van de muur van Jericho.....

8 Israël onder koningen David en Salomo.....

9 Juda en Israël in de Bijbelse archeologie.....

10 Nieuw Testament verslag van Jezus Christus Ondersteund...

DEEL III: Wetenschap en de Bijbel Akkoord

Hoofdstuk

11 Bijbelse Uitspraken Nu Wetenschappelijk Bewezen waar.....

12 Darwinistische evolutie - de mislukte Hypothese

DEEL IV: De innerlijke samenhang van de Bijbel en Harmonie

Hoofdstuk

13 Coherentie van beginselen tussen Oude en Nieuwe Testamenten....

Conclusie

Eind opmerkingen

HOE GELOOFWAARDIG IS DE BIJBEL?

Inleiding

De meningen over de Bijbel lopen uiteen van een totale verwerping als een verzameling mythen en fabels tot een eerbiedige omarming van de Schrift als heilig, onfeilbaar en onaantastbaar.

In seculiere academische kringen zijn er mensen die de Bijbel zien als niets meer dan de pogingen van schrijvers uit de oudheid om hun volk af te schilderen als het "uitverkoren" volk van God, waardoor de historische betekenis van de Bijbel wordt verheven.

Andere Schriftgeleerden hebben echter, na de Bijbel zorgvuldig te hebben bestudeerd - samen met de geschiedenis en de archeologie van de naties en culturen die van invloed waren op de verhalen in de Bijbel - zich verbaasd over:

- de nauwkeurigheid van de voorspellingen in de Bijbel,
- de geloofwaardigheid van de geschiedenis en
- de consistentie van de thema's in de Bijbel.

Voor het belijdende Christendom is de verzameling boeken die bekend staat als de Heilige *Bijbel* naar verluidt *de* basis voor het geloof en de doctrinaire leer.

Als u uzelf als een Christen beschouwt, of op zijn minst als een "gelovige in God", is de volgende logische stap dan ook om te bepalen of de Bijbel *betrouwbaar is* als het geïnspireerde Woord van God.

- Inderdaad, de Bijbel is het essentiële *fundament* waarop uw christelijk leven gebaseerd zou moeten zijn.

Maar kunt u *bewijzen dat het waar is?*

Veel christenen kunnen dat niet. Er zijn honderden belijdende Christelijke sekten en denominaties die twisten over doctrines en overtuigingen.

Zij kunnen **niet allemaal correct zijn in de ogen van God.**

Uitzoeken wie, als iemand, werkelijk gelijk heeft kan een hopeloze zaak zijn - tenzij wij weten **wat God zelf ons leert**.

- Daarvoor hebben wij een betrouwbare **bron** van informatie nodig over God en wat Hij werkelijk leert.

Er is alle reden om aan te nemen dat **de Bijbel die bron zou kunnen zijn**.

- Maar waarom zouden wij, in plaats van *aan te nemen dat* de Bijbel juist en betrouwbaar is, niet zelf onderzoeken of de Bijbel inderdaad het Woord van God is - of dat het slechts mythe en legende is?

Immers, als wij niet oppassen, zouden wij dezelfde fout kunnen maken als degenen die onwetend en goedgelovig zijn - door dingen voor waar aan te nemen die in feite misschien niet waar zijn.

- Zouden wij niet beter "**alle bewezen dingen**" - weigeren te geloven in iets dat wij **niet** kunnen bewijzen?

Veel belijdende christenen nemen *zonder bewijs aan* dat de Bijbel het Woord van God is.

Zo hebben zij weinig verweer wanneer zij worden aangevallen door argumenten tegen de geloofwaardigheid van de Bijbel of door beweringen dat de Bijbel "dit zegt" of "dat zegt".

Twijfel kan toeslaan, en hun geloof kan verzwakken. In sommige gevallen kan de geschokte gelovige geleid worden tot allerlei valse denkbeelden - of erger nog, tot regelrecht scepticisme en uiteindelijk atheïsme.

Maar er is **geen reden** waarom dit ooit zou gebeuren. Er zijn een aantal solide redenen om te geloven dat de Bijbel in feite **het geïnspireerde en betrouwbare Woord van God** is.

Bijvoorbeeld:

1) Veel van de *profetische voorspellingen* van de Bijbel zijn in de geschiedenis uitgekomen, soms eeuwen nadat de profetie was gegeven;

2) Veel Bijbelse *historische verslagen* zijn geverifieerd door zowel seculiere geschiedenis als archeologie;

3) De Bijbel is in essentie *in overeenstemming met de bewezen feiten van de wetenschap*;

4) De innerlijke *consistentie en harmonie* van de Bijbel wijzen duidelijk op zijn goddelijke inspiratie.

Hoewel deze vier gebieden van Bijbelse echtheid **niet het enige bewijs** zijn voor de goddelijke inspiratie van de Bijbel, behoren ze wel tot de meest overtuigende, vooral voor degenen die vanuit een onzekere positie tot het onderwerp komen.

Met dat in gedachten, zullen wij deze vier aspecten van Bijbelse echtheid uitwerken.-
Duncan MacLeod

DEEL I:

Bijbelprofetie vervuld door de geschiedenis heen

De profeten van de Bijbel deden ontelbare voorspellingen voor vele naties - grote en kleine, bekende en obscure.

In dit gedeelte zullen wij schetsen wat de Bijbelse profeten te zeggen hadden over de toekomst van **vier van de grootste machten** van de oude wereld **vóór Rome**:

- Egypte,
- de Feniciërs,
- Assyrië, en
- Babylon.

Elk van hen was op zijn beurt de machtigste natie of rijk van zijn tijd.

HOOFDSTUK EEN

Egypte

Historici beschouwen **Egypte** over het algemeen als het vroegste van de grote wereldrijken.

Maar degenen die de dynastieke geschiedenis bestuderen, zien vaak over het hoofd dat Egypte zelden een enkele, verenigde natiestaat was. In plaats daarvan was "Egypte" gewoonlijk een federatie van autonome stadstaten langs de rivier de Nijl. ¹

De twee die over het algemeen de overhand hadden waren **Thebe** en **Memphis** - elk op zijn beurt beschouwd als de "hoofdstad" of machtigste van de stadstaten.

Andere stadstaten waarvan de dynastieën zijn opgenomen in de Egyptische koningslijsten waren Heracleopolis, Elephantine, Abydos, Thinis, en Bubastis.

Veel Egyptologen **zien ook over het hoofd** dat vaak meer dan één van deze dynastieën tegelijkertijd regeerden in hun respectievelijke stadstaatgebieden, hetgeen vaak resulteerde in dynastieën waarvan de tijdspanne **elkaar overlapte**.

De geschiedenis van Egypte wordt meestal gezien als **duizenden jaren verder teruggaand** dan in werkelijkheid het geval is.

Historicus Jack Finnegan legt uit:

"Bij het rangschikken van dit en ander Egyptisch materiaal binnen een raamwerk van opeenvolgende dynastieën, zijn alle moderne historici afhankelijk van een oude

voorganger. Dit was een **Egyptische** priester genaamd Manetho.... Berosus van **Babylonië** was praktisch een tijdgenoot.

De twee werden **rivalen** in het verkondigen van de grootsheid en oudheid van hun respectievelijke landen. "2

Om het ronduit te zeggen, **Manetho** schilderde bewust de overlappende dynastieën van meerdere Egyptische stadstaten af alsof zij allemaal **opeenvolgend waren geweest**, om Egypte **veel ouder te doen lijken** dan het ooit was.

Het is belangrijk dat wij dit feit begrijpen, omdat wij anders misleid kunnen worden door te denken dat de Bijbel zich vergist in de chronologie, terwijl de Bijbel in feite **juist is**.

Egypte is **bij lange na niet** 10.000 jaar oud; het is zelfs geen 5.000 jaar oud. Nu de koningslijsten correct zijn opgevat als overlappende dynastieën, hebben talrijke moderne historici hun geschatte datum voor de Eerste Dynastie naar beneden **bijgesteld** van 8.400 v. Chr. naar ongeveer 2.750 v. Chr.

Deze gecorrigeerde opvatting sluit beter aan bij de Bijbelse verslagen.

In veel gevallen hebben Bijbelprofetieën over Egypte betrekking op afzonderlijke stadstaten - de twee belangrijkste zijn **Thebe** (aangeduid met de oude naam **No-Amon**) en **Memphis** (aangeduid met **Pa-noaph**).

- Passages in de *King James Version* (KJV) verwijzen naar No-Amon eenvoudigweg als **No**, en naar Pa-noaph eenvoudigweg als **Noph**.

Thebe en Memphis waren namen die later door de Grieken aan deze steden werden gegeven na de verovering van Egypte in 330 v. Chr. door Alexander de Grote.

Zelfs de naam "Egypte" zelf is van Griekse oorsprong; de oorspronkelijke naam van het volk was **Misraïm / Mizraïm**.

Er staan in de Bijbel verschillende voorspellingen over elk van de twee primaire Egyptische "hoofdsteden", Thebe en Memphis. Maar ook voorspellingen over het hele land Egypte.

Thebe (No)

Profetie - In Ezechiël 30 wordt God geciteerd als verklarend dat Hij "oordelen zal voltrekken in **No**" (**vers 14**), "de schare van **No** zal afsnijden" (**vers 15**), en dat "**No** verscheurd zal worden" (**vers 16**).

Ezechiël schreef in de jaren 580 v. Chr. nadat hij, samen met de Joden, door Nebukadnezar gevangen was genomen in Babylon - wiens dynastie later in 539 door de Perzen werd omvergeworpen.

Vervulling: 525 voor Christus, Cambyses, koning van Perzië,

"veroverde **Thebe** en stortte de woede van zijn waanzinnige wreedheid uit over het toegewijde hoofd. Haar majestueuze tempels werden verteerd door vuur, en de macht van het zegevierende leger was gericht op het omverwerpen of te verwoesten, zijn kolossale standbeelden. Het was niet langer de belangrijkste stad van Egypte.

Haar majestueuze tempels werden verteerd door vuur en de macht van het zegevierende leger was gericht op het omverwerpen, of te verwoesten, van de kolossale standbeelden. Het was niet langer de belangrijkste stad van Egypte.

De hoofdstad werd achtereenvolgens verplaatst naar **Memphis**, Sais, en Alexandrië.

Toch was Thebe, ondanks haar lange verval, toen de tweede slag viel, in de eerste eeuw voor de christelijke jaartelling, zelfs toen een van de rijkste steden van het land. De slag werd toegebracht door een van Egyptes eigen prinses, Ptolemaeus Lathyrus, de grootvader van **Cleopatra**, rond het jaar 89 v.C. Het was bijna volledig met de grond gelijk gemaakt, en de woorden van **het veertiende en vijftiende vers** [van **Ezechiël 30**] vonden een volledige vervulling. "3

Memphis (Noph)

Profetie - De profeet **Jeremia** maakt de vroegste voorspelling over Memphis in de laatste jaren van de natie Juda, voordat Nebukadnezar voor het eerst vele Joden in gevangenschap naar Babylon bracht.

In **Jeremia 46:19** zegt hij: "Noph zal woest en verlaten zijn, zonder inwoner."

Ezechiël, een paar jaar later, citeert God en zegt: "Ik zal ook de afgoden vernietigen, en hun beelden zal Ik uit Noph doen ophouden" (Ezech. 30:13).

Vervulling - "**En wat blijkt nu?** Zo volledig is het onheil voltrokken dat een eeuw geleden [vóór 1925] de plaats van Memphis een punt van discussie was.

Latere onderzoeken hebben de vraag opgelost, maar zij hebben ook **de waarheid van de voorspelling** [van de **Bijbel**] geverifieerd ... [**dat**] de afgoden en de beelden en de tempels - de stad en alles wat zij bevatte, teloor zijn gegaan. "4

Het land Egypte

Over het land Egypte zelf staan in de Bijbel een aantal profetieën waarvan de vervulling in sommige gevallen **eeuwen heeft geduurd**; sommige worden zelfs tot op de dag van vandaag vervuld.

Profetie - In de jaren '580 schreef **de profeet Ezechiël** over Egypte:

"Het zal het laagste van de koninkrijken zijn en zich niet meer verheffen boven de volken. Want Ik zal hen zo klein maken, dat zij niet meer zullen heersen over de volken" (**Ezech. 29:15**).

Zo zouden Egyptes dagen van keizerlijke macht tot een einde komen. Bovendien voorspelde Ezechiël dat "er **geen vorst meer zal zijn** in het land Egypte; en Ik zal vrees brengen in het land Egypte" (**Ezech. 30:13**).

De vervulling van deze profetieën op lange termijn - dat Egypte zou vervallen tot een zwakke natie en dat **geen Egyptenaar** ooit nog over het land zou regeren - heeft eeuwen geduurd voordat zij in vervulling gingen.

Nebukadnezar van Babylon veroverde Egypte kort na de verovering van Jeruzalem.

Na ongeveer veertig jaar veroverden **de Perzen** de stad Babylon, en het Babylonische rijk, met inbegrip van Egypte, ging over in Perzische handen.

Twee eeuwen later, in 330 voor Christus, veroverde **Alexander de Grote Egypte**.

Dit gaf het land nominale onafhankelijkheid onder de *Griekse* dynastie van de Ptolemaeën, die eindigde met de dood van **koningin Cleopatra** - samen met **Marcus Antonius** gedood door **Octavianus** (neef van **Julius Caesar**) in een strijd om de **heerschappij over Rome**.

Gedurende deze periode was Egypte een enigszins welvarende natie gebleven en een belangrijke speler in de internationale politiek. Maar het werd nu een gewone provincie van het Romeinse Rijk, en de regio diende eeuwenlang als de "graanschuur" van het rijk.

- Belangrijk is dat Egypte sinds Nebukadnezar *door buitenlanders* werd geregeerd.

In 638 na Christus veroverden de strijdkrachten van **het nieuwe islamitische Arabische rijk** Egypte na een lange belegering van de hoofdstad **Alexandrië**. Sindsdien is het land grotendeels bezet geweest en geregeerd door mensen van Arabische afkomst.

Auteur John Urquhart vraagt:

- "Hebben de laatste twaalf en een halve eeuw **de Schrift bewezen of weerlegd?**"

Hier is het **antwoord**: Er is, zoals was voorspeld, een voortdurende neergang geweest.

Vanaf de tijd van de Babylonische invasie was er geen opleving van Egyptes grootsheid en preëminentie onder de naties....

In het Egypte van:

- de Farao's,
- van de Perzische overheersing,
- van de Ptolemaeën,

- van het Romeinse Rijk, [en]
- van de Mohammedanen,

zien wij een geleidelijke maar voortdurende neergang.

Na de Arabische verovering ging de degeneratie met rasse schreden voort, totdat Egypte is geworden wat het nu is [1925]....

Langs die weg van het verleden is alles wat de Egyptenaren maakte tot wat zij [*historisch gezien*] waren, geheel verloren gegaan. "5

Onder de voorspellingen over de fysieke achteruitgang van Egyptes land en hulpbronnen, citeert **Ezechiël** God die zegt: "En Ik zal de rivieren droog maken. (Ezechiël 30:12)

Eerder had Jesaja geschreven: "En de wateren van de zee zullen opdrogen, en de rivier zal verdroogd en droog zijn. En de rivieren zullen vervuild worden; de beken van Egypte zullen kwijnen en opdrogen; het riet en de biezen zullen verdorren.... Ook de vissers zullen treuren, en allen die een haak in de Nijl laten vallen, zullen weeklagen, en zij die netten uitspreiden op de wateren, zullen wegwijnen" (Jes. 19:5-6, 8).

Urquhart vervolgt: "De rivieren zijn drooggevallen en in plaats van te stromen in hun oude bedding zijn zij nu stinkende poelen en moerassen geworden. Wat vroeger de gezondheid en het genoegen diende, is veranderd in een gevaar en een ergernis. Want er kan geen twijfel over bestaan dat wat hier in het levendige beeld van de profetie wordt getoond, was een toestand die zij daadwerkelijk hebben doorgemaakt. Ooit was de visserij zeer productief en een belangrijke bron van inkomsten en levensonderhoud, maar nu is zij nauwelijks nog van belang "6

J. C. McCoan wijst er ook op dat **de Nijl tegenwoordig** nog maar **twee** bevaarbare takken in de delta heeft - de Rosetta en de Damietta. "De vijf andere rivier-vertakkingen zijn al lang geleden dichtgeslibd."7

McCoan vertelt ons dat volgens de oude Griekse geschiedschrijver **Herodotus**, de twee die nog bevaarbaar zijn het "werk van de mens" zijn. (McCoan geeft niet precies aan waar in Herodotus' *Historiën* wij deze woorden vinden).

Alle *natuurlijke* vertakkingen van de Nijldelta die in **Jesaja's tijd** bestonden, zijn nu *opgedroogd - of* zijn in het beste geval moerassig moerasland! De enige twee vertakkingen die vandaag bevaarbaar zijn, zijn ontstaan als *door de mens* gegraven kanalen. "Zelfs deze zijn alleen toegankelijk voor kleine tot middelgrote schepen. "8

Met betrekking tot **Jesaja's profetie** dat de 'vissers zullen rouwen', zegt **Herodotus** dat een aantal van de armere Egyptenaren 'bijna geheel op vis leefden'.

Het was zo overvloedig dat het noodzakelijk goedkoop was. De **Nijl** bracht verschillende soorten voort die gemakkelijk gevangen konden worden.

En in het Meer van Moeris was de overvloed aan vis zo groot dat de Farao's uit de verkoop een inkomen van meer dan 94.000 [*Engelse ponden*] per jaar zouden hebben gehaald....

De vissers van Egypte vormden een talrijke klasse, en het zouten en drogen van vis verschaftte werk aan een groot aantal mensen. "9

- Maar is **Jesaja's profetie** over het verval van de visvangst in Egypte uitgekomen?

"In het verval van Egypte werden de visvijvers en hun kanalen verwaarloosd en geruïneerd, en de vissers klaagden, treurden en kwijnden weg. "10

Deze vervulde profetieën over Egypte zijn slechts een greep - er zouden er nog veel meer kunnen worden gedocumenteerd.

Maar zelfs deze zijn voldoende **om ons af te vragen**:

- **Is dit slechts toeval of gelukkige gissingen?**

OF

- **Is dit een vervulde profetie?**

Maar wacht.

Wij zijn nog maar **net begonnen** met het documenteren **van profetieën in de Bijbel** over oude grootmachten en hun vervulling door de geschiedenis heen.

Word vervolgd met hoofdstuk 2: **De Feniciërs**

HOOFDSTUK TWEE

De Feniciërs